

Kroměříž – 7. května 2005

„Hanácké Atény“ – tak se také říkalo městu, které se v písemných záznamech objevuje od 12. století, původně jako majetek olomouckého biskupství, kterou tehdy jako trhovou obec koupil olomoucký biskup

Jan II. Obec dovedl k velikosti olomoucký biskup Bruno ze Schaumburka (1241 – 1281). Povýšil Kroměříž na město a v místě dnešního Arcibiskupského zámku vybudoval ranně gotický hrad. Město obehnal hradbami a založil chrám sv. Mořice, který patří mezi nejvýznamnější církevní památky na Moravě. Koncem 14. století byl původně románský kostel přestavěn goticky, poté vypálen husitskými vojsky. V červnu 1642 dobyla Kroměříž švédská vojska, chrám byl vyloupen a poničen. Kolem roku 1730 byla přistavěna kaple Sedmibolestné P. Marie, která se stala poutním místem – na oltáři je gotická socha piety. Druhým kostelem, který navštívíme je původně

špitální kostel sv. Jana Křtitele, postavený v místech maltézske komendy (území přidělené rytířskému řádu), připomínají to i maltézske kříže, jimiž vrcholí střechy dvojvěží. Prohlédnout si půjdeme též kostel P. Marie, ve kterém je cenný oltář Čtrnácti sv. pomocníků v křestní kapli.

Vraťme se však ještě na chvíli do historie a to sice do roku 1266, kdy již dříve vzpomenutý biskup Bruno založil v Kroměříži vinné sklepy, které později, v době českého krále a římského císaře Karla IV. byly rozšířeny. V roce 1345 král udělil sklepům výsadu vyrábět mešní víno. Ve sklepiích jsou zachovány nejstarší části zdiva gotického hradu ze 13. století. Víno zde zraje v historických dřevěných sudech, největší z nich pojme 19 820 litrů a nejstarší sud je z roku 1805.

Jinou zajímavou historickou budovou je Biskupská Mincovna. Budova mincovny byla po rekonstrukci zpřístupněna v roce 1998. Dvě století se zde razily mince a medaile. Dnes je zde stálá expozice kroměřížského mincování. Pro návštěvu mincovny též hovoří sbírka mincí ze 16. – 20. století, která patří mezi nejvýznamnější kolekce církevních ražeb na světě.

Za shlédnutí by jistě stála renesanční stavba Arcibiskupského zámku, jehož současná podoba pochází z let 1664 – 95. Na přiloženém obrázku vidíme sněmovní sál. Velmi významná je i galerie s díly evropských malířů 15. – 18. století (van Dyck, Cranach, Hans von Aachen) Nejvýznamnějším obrazem je dílo Tiziana Vecelliho „Apollon a Marsyas“.

Postupně přebudovávaná užitková zahrada patřící k hradu se nám dnes zachovala v podobě anglického parku, vytvořeného v polovině 19. století. Romantická zákoutí nás přímo vybízejí k odpočinku a meditacím. Řekneme-li, že podzámecká zahrada je pěkná, jakého superlativu lze použít pro Květnou zahradu vybudovanou italskými architekty po třicetileté válce? Zahrada je rozdělena na dvě části. Středem severní části je rotunda. Druhou dominantu severní části tvoří 244 metry dlouhá kolonáda. Jižní část je rozdělena na pole s rybníky a dva umělé kopce. Celý komplex zámku a zahrad byl v roce 1998 zapsán na Listinu světového kulturního a přírodního dědictví.

Kapitulní dům kardinála Ditrichsteina, lunety Maxe Švabinského, Kroměřížské hudební léto, FORFEST – mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením, to všechno jsou vizitky nejen historie, ale též současnosti, vypovídající o lidských radostech i strastech, hledání a nalézání. Takto vnímané poznávání poutních míst by mělo i nám zodpovědět spoustu otázek při našem hledání a současně nás obohatit o zkušenosti farního společenství, které společné poutě přinášejí. Přejeme proto všem našim poutníkům hodně pěkných chvil, duchovních zážitků, radosti i z toho „obyčejného cestování a poznávání“ a všeho toho, co společná pout' našich prvních sobot přináší.